

Dvelfesudrustninger skulde bortfalde. Det ligger formeentlig deri, at det ikke er blevet noksom fremhævet, at disse 16,000 Rbd. ere mindre bestemte til Dvelfe end som et Middel for at kunne sende et Fartøi til Island, hvor man antager, at, hvad der foregaaer omkring paa Kysterne med Hensyn til Fiskeri af fremmede Skibe o. s. v. godt kunde trænge til det Efterhyn, som en Orlogsmand der kunde afstedkomme, og det er identivisl efterat være bleven fuldstændig overbevist om, at dette er det egentlige Formaal med denne Udgift, at det ærede Medlem har taget Forslaget tilbage. Jeg vil ikke nærmere gaae ind paa det 25de Punkt: Dymuddringsvæsenet; jeg troer, at, naar Spørgsmaalet kun var: Skal man for at lette dette Arbejde anskaffe en Dampmuddermaskine eller ikke?, saa vilde man komme til den Dvertydning, at Dampmuddermaskiner ere meget nyttige, men jeg troer heller ikke, at man bør lade det uforsøgt, hvilket ogsaa den ærede Minister har lovet at ville forsøge, om det ikke kunde overgives til privat Entreprise. Det kan gjerne være, at vor Industrie endnu ikke er udviklet i den Grad, at Tidspunktet dertil endnu er kommet, og, hvis dette skulde være Tilfældet, saa troer jeg vistnok, at Anskaffelsen af en Dampmuddermaskine vilde være paa sit Sted. Det 26de Punkt troer jeg ikke har været Gjenstand for nogen Dmtale, og jeg vil saaledes, for ikke at trætte den ærede Forsamling længer, hermed slutte.

Marineministeren: Jeg skal tillade mig at besvare nogle af de Punkter, som det ærede Medlem berørte (Stemmer: høiere!). Ja, jeg skal gjøre mit Bedste.

Med Hensyn til Avancementet af Underofficerer har han fremhævet, at Nelson og Duperré var gaaet frem fra Underofficererne. Det ærede Medlem kender vist Historien ligesaa godt som jeg, og veed derfor identivisl, at den Stilling, hvorfra Nelson gik ud, var af en ganske anden Bestaffenhed. Duperré derimod kom ind fra Handelsmarinen under Revolutionen, under hvilken han spillede en hæderlig Rolle og udmærkede sig i en høj Grad, ligesom han gjentagne Gange var Marineminister. Som Saadan lod han imidlertid den Institution indføre, som nu bestaaer, hvorefter det var

aldeles undtagelsesviis, at Nogen avancerede udenfor Cadet til Officer, idet maaskee Bissons Styrmand var den Æneste, som under Duperrés Ministerium, kom ind i Marinen paa denne Maade. Jeg nævner dette kun, for at vise, hvorledes Duperré har dømt derom. Jeg har nævnt, at i den engelske Marine var Avancementet og Uddannelsen af Cadetter meget forskjellig fra, hvad der finder Sted hos os, og hvorfor dette kunde finde Sted i et saadant stort Land. Alle, mine Herrer! vide, at det tillige i England er undertkastet den største Vilkaarlighed, og at det kun er gennem den saakaldte „protection“ at man bliver Officer og derefter faaer Avancement, og jeg troer dog ikke, at Nogen kan ønske, at det System skulde komme igang her, om man end der finder sig vel tjent dermed, fordi det bringer yngre Mænd i Spidsen for Marinen. Vi kunne imidlertid ikke sammenligne vore Forhold og disse, og, saa velklingende saadanne Navne som Nelson og Duperré endogsaa ere, saa kan jeg dog ikke antage dem for et Beviis paa, at det skulde være rimeligt at tage Underofficerer med den Dannelsen, som de i Almindelighed have, til Officerer. Hvad Cossardiecapitainer angaaer, saa er det en Sag, som let kan finde Sted, og hvad der er fremført af det ærede Medlem, at det aldrig har fundet Sted, forholder sig ikke ganske rigtigt, thi under den sidste Krig har en Saadan faaet Plads i Marinen, men han ønskede ikke at blive i den og er nu i en anden Stilling. Med Hensyn til hvad jeg har yttret om, at man kunde være uddannet til at befale, naar man var 14 Aar gammel, saa er det naturligtviis en Ting, som aldrig af mig er opstillet som Regel og behøver heller ikke at være det, efterat jeg har oplyst, at det tilstedes at gaae til Academiet indtil en Alder af 14 Aar, hvilket altsaa er et Beviis for, at man ikke da behøver at være uddannet, da det kun er Grandsen for, naar man kan begynde sin Opdragelse tilsees. Det ærede Medlem fremhævede, at det vilde være bedre, naar Terminen var 16 Aar, end som nu fra 12 til 16 Aar; saaledes har det i sin Tid været, da jeg blev Cadet, var Terminen fra det 11te til det 16de Aar, men Forandringer ere indførte ifølge Erfaringer, gjorte af Folk,